

Panun pakinoita

Lentäen lentusen lailla

Viime keskiviikkoiltana tein elämäni pisimmän lentomatkan. Siihen nyt ei sen puolesta kummia tarvitakaan, koska tähän asti olen liitännyt vain Hailuotoon mutkin. Tämän toissalltaisen ylittämiseen tarvitaan kuitenkin jo sekä rahaa että, no jaa, ennen kaikkea rahaa tai suhteita.

Jaa että jäivätkö jostain sanasta lainausmerkit pois! Olkoon menneeksi, lisätään ne sinne.

Eri hurinaa se onkin, kun yhden illan kuluessa käväisee kolmessa maanosassa. Scandinavian Airlines Systemin edustajan herra Villan opastuksella nousimme Oulun Kauppaklubilla uudenuutukaiseen jättiläiskoneeseen ja olimme tuossa siunatussa tuokiossa Tukholmassa, oikeastaan jo ilmaan nousemassa sieltäkin. Sitten Osloon ja sieltä suora lento valtameren yli New Yorkiin. Tuntui siltä kuin olisi ensiluokan hotellissa, niin oli kaikki hienoa ja mukavaa. Nätti lentoemäntä kulki ja passasi, toi sapuskaa ihan nenän eteen ja saatteli unipuulle asti, hyvän yön toivotti ja hymyili. Sillä niissä nukutaankin näissä jättiläiskoneissa, jotka ovat kuin laivoja.

Kelpasi tuollaista värifilmiä katsella ja ihmetellä ja suorastaan siinä välillä unohti, missä oikein oli. Ei siis ihme jos tässä väitänkin käyneeni sekä Amerikat että Etelä-Afrikan. Täytyy muuten sanoa, että tuollaisen filmin tekemisessä on eri työ, sillä siinä oli kuvattu kentältä ja vieressä lentävästä koneesta ja omasta koneesta alas ja ylös joka suuntaan ja koneen sisällä ja mairinnousupaikoissa jne. Hyvän yleiskuvan siinä lentämisen käytännöllisyydestä ja ajan voittamisesta saikin. Uskoo tuon halpuudenkin siihen nähden ja kun . . . se vain että sen verran maksaa, että pitää olla pankkitili tai filma takana, silloin kyllä tekevä mies matkansa tienaa jo ajan säästössäkkin. Ja lehtimies vielä moisen matkan jutun tekemisellä, luulisin.

Ei minulle muuten ole ollut likipitäenkään oikeaa käsitystä tämän Skanrinavisen lentoyhtiön koosta ja meiningelstä. Scandinavian Airlines System perustettiin vasta 1939 mutta on nyt jo niin mahtava filma, että hoitelee yhteyksiä kaiken

maailman ääriin. Viiteen maan-osaan, 37 maahan ja 67 kaupunkiin liikennöi tämä SAS. Syyttä ei sitä siis kutsuta "Ilmojen Yhdistyneiksi Kansakunniksi" ja viime vuonna se lennättikin 600.000 matkustajaa.

Harva tietää sitäkään, että kun yhtiötä 1939 suunniteltiin, osallistuttiin neuvotteluihin Suomenkin puolelta, vaikka ne sitten sodan takia katkesivatkin. 1945 ei katsottu ajankohdaksi soveliaaksi Suomen liittyä mukaan ja niinpä yhtiön perustivat Tanskan, Ruotsin ja Norjan lehtoyhtiöt. Erikoisella lukkarinrakkaudella, uskaltaisi sanoa, SAS kuitenkin on hoitanut suhteet Suomeen. Toistuksena tästä on mm. pari vuotta sitten avattu suora lentoyhteys Helsinki—Kööpenhamina, jonka ansiosta matkustajat pääsevät jatkamaan samana päivänä mm. Kauko-Itään, Itä- ja Etelä-Afrikkaan ja Etelä-Amerikkaan, kun sensijaan aikaisemmin aina oli yövyttävä Tukholmassa. No, olkoon meneeksi, tunnetaanhan tuo jo Tukholma jotenkuten, joten raaskii tuon ohittaa ja jatkaa kunnan Kööpenhaminasta suoraan eteenpäin.

Tulevan huhtikuun ensimmäisenä yhtiö kuuluu asettavan kaikille Euroopan reiteilleen turistiluokan koneita, joilla, joskin ehkä hieman mukavuudesta tinkien, pääsee nopeasti kaikkialle. Kun Oulukiin saa kenttensä, sopii autolla hurauttaa Oulunsaloon, nousta siellä koneeseen ja tuossa tuokiossa ollaan Helsingissä. Sieltä sitten. . .

No niin, eipä inpillata vielä, vaikka kummasti tuo heti näin talvipäiväntasauksen jälkeen varpaanjohjia kutkuttelee, kun ulkoisista maista puhutaan, niinkuin nyt. Kauniisti minä vain kirjoittaisin ja sassiin SAS:n koneista ja reiteistä ja kaikitenkin myös lentoemännistä, kun jonain kevätpäivänä puhelin sopivasti ja asiallisesti pirahdaisi ja kohtelias ääni ilmoittaisi, että toimittajalle on sitten paikka varattuna, helikopteri hakee Liiton pihasta nyt alkuun. Vassokuu para, intte sinieera intte als!

Panuo